

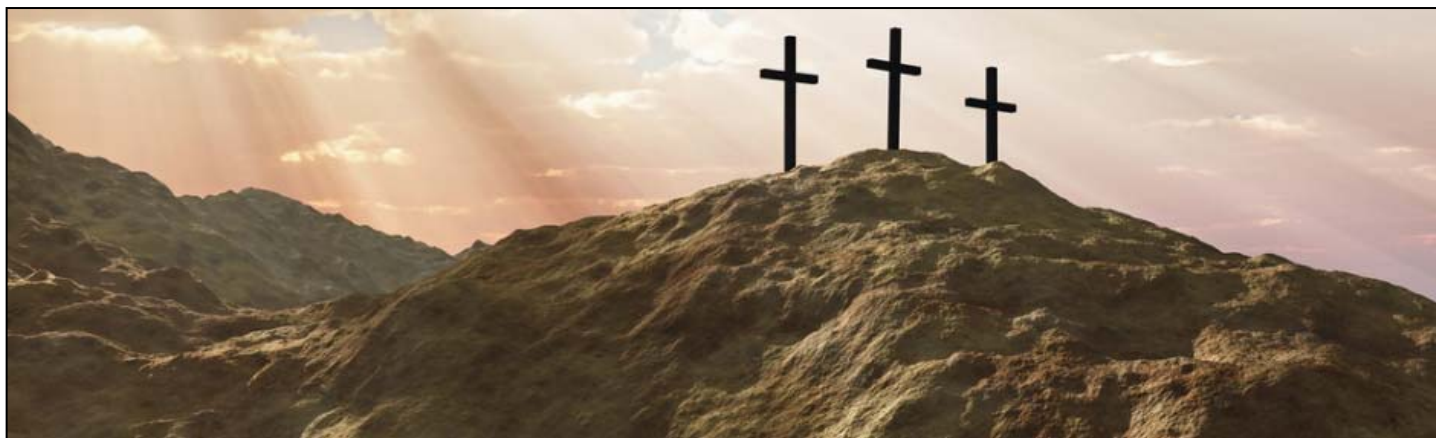

OROSHÁZI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

XIV. évfolyam 1. szám

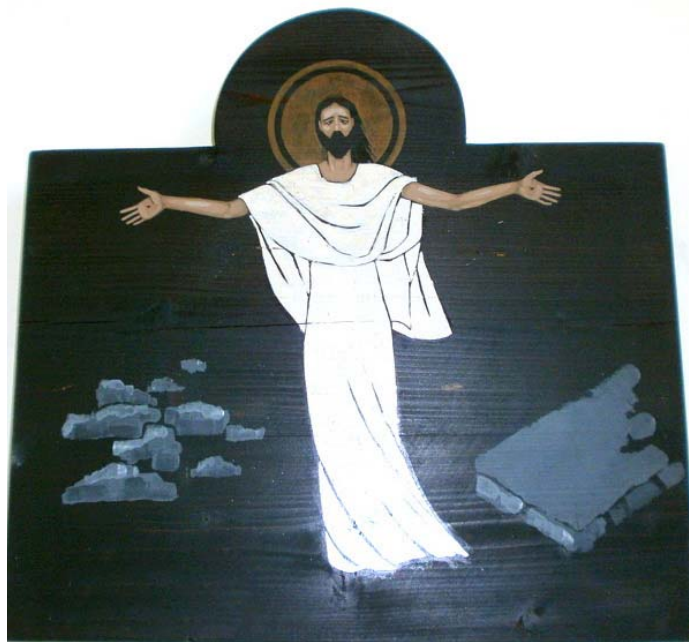
2017. Húsvét

A Jézus feltámadásából táplálkozó szabadságunk

Jézus, mint új Mózes, a keresztesség által megszabadít minket a bűn fogságából és az örök élet ígéret földje felé vezet minket. Mi, akik újjászülettünk a húsvét titkából, arra vagyunk hivatva, hogy az ember méltóságát jobban tudatosítsuk magunkban, amely szabad akaratunkra épül. A feltámadt Krisztus nyomdokaiba lépve arra kell törekednünk, hogy szabaddá legyünk. Holtak voltunk és élőkké lettünk, sötétségben éltünk, most világosságban vagyunk. Amikor arra törekszünk, hogy szabadságunk minél teljesebb legyen, küzdenünk kell, hogy megszabaduljunk önző önmagunktól. Emlékeztessük magunkat, hogy az igazi szabadságot nem szabad összekeverni a szabadsággal, az emberi ambíciókkal, nagyratöréssel, vagy a hatalom akarásával, a lustasággal, vagy gyávasággal, középszerűséggel. Szabadságunk gyakorlásában legyünk igényesek. Legjobban a nyolc boldogság titka mutatja meg a szabadság gyakorlásának igazi lehetőségét.

A Római levélben olvassuk, hogy „a sóvárgással eltelt természet Isten fiainak megnyilvánulását várja.” Ezzel kapcsolatban jó azokra a láncokra gondolnunk, amelyek fogva tartják világunkat. Ez nem-

csak a politika világa, hanem ott-honunk és munkahelyünk világa is. A fejlődést, a pozitív változásokat, a párbeszédet, a haladást, hányszor bénítja meg a félelem, az önzés, az emberi tekintetek, az anyagiasság, az irigység, az önszeretet. Isten arra hív minket, hogy ebben a világban dolgozzunk. Az Egyház nem ebből a világból van, de ebben a világban él, és ezért a világért van. Világunknak szüksége van ragyogó tanúkra, akik meggyőzőek, bátrak, alázatosak.

Nemcsak a szavak tanúságtételére van szükség, hanem az éretnes élet példájára is. Ennek a tanúságtételnek azt kell kifejeznie, amit Szent Pál így fogalmaz meg a Rómaiakhoz írott levelében:

„Biztos vagyok ugyanis abban, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem jövődők, sem hatalmasságok, sem magasság, sem mélység, sem egyéb teremtmény el nem szakíthat minket Isten szeretetétől, mely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van.” (8,38-39)

Alleluja! Áldott húsvétot!

Fájdalmas Istenanya, vértanúk királynője, veled a Keresztúton

Álljunk a kereszt alá, Jézus szent anyjával, imádjuk az Urat, aki értünk szenvedett.

Isten anyja, nekünk is édesanyánk, kérünk, vezess kézen fogva azon az úton, melyet te jártál szenvedő szívvel, követve Isten-fiadat.

Értelmünket vezesd annak felismerésére, mit jelent a bűn, amiért szent fiad vállalta ezt a megalázó, fájdalmas keresztutat. Adjon ez az út erőt, hogy anyai vezetéssel életünk keresztjét felvéve hűséggel kövessünk. Hálát és köszönetet érezve ezért a nagy szeretetért.

Segíts felismerni hibáinkat, légy kísérőnk, a fájdalmas szenvedéseink útján. Vértanúk királynője örködj minden családdal, gyermekkel, az apákkal, az anyákkal, akik aggódnak gyermekeikért. Helyezd szerető, szent kezed, mindazokra, akik keresnek téged, vagy eltávolodtak tőled - mert nehéz a kereszt - de szerető édesanya nélkül nem lehet élni.

Mária, fájdalmak édesanyja könnyörögj értünk, hogy szent fiadnak megváltó vére által minden bűnt kerüljünk, és az Ő halála és a te szenvedéseid által az örök haláltól megmeneküljünk.

Édesanyánk, szent szószólónk oltalmadba ajánlom egyházadat, a papságot, szerzeteseket, - ebben a nehéz időben - szent szeretetedbe fogadj be minden embert.

Anyai szíved melegítsen fel minden szívet, amely még bűnben van. Segítsd híveidet, hogy a kereszt jelében, keresztény életet éljünk, mert nincs üdvösség örök életre nyíló remény, csak a keresztben.

Ebben van a hitünk: a kereszt és a keresztahalálod.

Ezt az isteni, üdvözítő üzenetet hagytad minden kereszténynek.

Most, egyedül és kiszolgáltatva vagy, kitéve durva lelkű emberek kénye-kedvének.

Uram, mindenedet elvették, most elhagyatva fekszel a keresztfán.

„Amint az eső és a hó lehull az égből és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet és termővé, gyümölcsözővé teszi, hogy magot adjon a magvetőknek, és kenyeret az éhezőknek. Éppen úgy lesz a szavaimmal is, amely ajkamról fakad. Nem tér vissza hozzám eredménytelenül, hanem végbe viszi akaratomat, és eléri, amiért küldtem.”

(Iz.55/9-10)

Uram, taníts meg a lemondásra!

Schnobelné - Margit

Rónay György:

Olajfák éjszakája (részlet)

1.

Szállj le, éjszaka, szállj,
szenvedés éjszakája,
hűtlenség éjszakája,
gyötrelém éjszakája,
irgalom éjszakája.
Takard be lépteiddel a földet,
borítsd rá fekete lepedődet,
minden kínokra vond rá szemfedődet,
függönyözd el a verejtékezőket.
Szállj le, éjszaka, szállj,
fájdalom éjszakája,
kegyelem éjszakája,
árulás éjszakája,
megváltás éjszakája.

2.

Akik a házban ülnek,
a lámpa fénykörében,
terített asztal mellett
ülnek és lakmároznak,
eszik a lakoma testét,
isszák a lakoma vérét,
s a lámpa fénykörében
nem látszik a sötétség -
akik a házban ülnek,
azok nem veszik észre,
mikor nyílik az ajtó,
éppen csak egy arasznyit,
csak hogy a Bűn kiférjen.
Fejét leszegve surran,
vállát behúzva lépked -
(Júdás) Nem én vagyok, nem én!
Nem én nyúltam a tálba,
nem kezem volt kezével,
nincs is kezem, levágták:
hiánya vár a pénzre;
nem én alkudtam érte,
vérdíjat életére:
nem én vagyok, nem én!
Akik a házban ülnek,
nem is látják osonni,
fal mellett elsuhanni,
árnyékát rejtegetni,
amint kilép az ajtón,
kilép az éjszakába -
(Júdás) Nem én vagyok, nem én!

Az OKIK Klub hírei

Az utóbbi négy hónapban folytatódott a korábbiakban megszokott élénk klubélet. Felnőtt klubunkban novemberben Nikodém Noémi, baptista gyülekezetvezető tartott szívhez szóló, szép előadást a megbocsájtásról, majd meghallgattunk egy hasonló témájú hanganyagot dr. Gőgh Edit pszichiáter előadásában.

A fiatalok klubestjén a Credo együttes műsorában gyönyörködhettünk. Természetesen most sem maradtak el az őszinte tanúságtételek. Ezen a november végi klubesten gyűjtotta meg az első adventi gyertyát Szigethy Szilárd evangélikus lelkész, figyelemkeltő áhítatával.

A második gyertyagyűjtásra december 3-án került sor a baptista testvérek zenés-énekes előadásával, amelynek során Kis Illés lelkész, Isten végtelen irgalmáról, szeretetéről beszélt a jelenlévőknek. Közben szépen gyűltek az adományok Böjte Csaba testvér árváinak. A város minden iskolája, és több vállalat, egyesület és magánemberek is csatlakoztak hozzánk, ezért egy nagy mikrobuszt kellett bérelnünk. Az élelmiszeradományok mellett – egyik szponzorunk jóvoltából – 30 garnitúra új ágyneműt is vihettünk a gyermekeknek.

A harmadik adventi gyertyát Iványi László római katolikus kanonok, esperes plébános gyűjtotta meg, szép ünnepi szertartás kíséretében. Közben a klubos színjátszók műsorukban egy megható karácsonyi történettel

készültek, amelyet az OKIK felnőttklubban és a városi Idősek Otthonában mutattak be.

Ezután jött a negyedik gyertyagyűjtés református szolgálattal, Szalkay Róbert lelkész úr közreműködésével. Így klubosaink felkészült lélekkel várhatták a szeretet ünnepét. Birkásné Bodrogi Alice vezetésével ajándékkészítő játszóházat is tartottunk az érdeklődő lányok és fiúk részére.

December 30-án került sor a hagyományos évbúcsúztató klubestre. Az év jó és rossz napjainak felidézése után a Szó_Köz Kultúregyüttes vidám koncertjét hallgathattuk meg. Nem maradt el a hálaadás sem: Isten kegyelmét közös imával köszöntük meg.

Januárban dr. Rostás Edit jogász volt a vendégünk: a hasznos ismeretek szerzése mellett kellemes estét tölthettünk együtt.

Ekkor szentelte fel klubházunkat ismételtén Iványi László plébános úr. Februárban tartottuk a farsangi karnevált, a korábbiaknál is vidámabb hangulatban. Mindkét téli klubestünkre igen

sok diák jött el, új vendégek is.

A felnőtteknél januárban Újfalussy István könyvbemutatóját hallgattuk meg.

Februárban Kovács Gábor bankár, a klubház tulajdonosa volt a vendégünk, aki tartalmas beszélgetést folytatott a megjelentekkel. Megnézhettük az életét, pályafutását bemutató DVD-t is. Márciusban dr. Körmendi János tanár, turisztikai szakértő, borlovag meglepetésekben és élményekben gazdag bemutatkozásának lehettünk tanúi. Április 6-án már a húsvéti műsort tekinthetik meg felnőtt klubosaink, emellett két előadást is hallhatnak a kakasszéki fejlesztésekről, Pesics Zoltántól és Kökény Attilától.

Márciusi klubfoglalkozásunkra Szegedről érkeztek vendégeink: Jancsó Mária és Kónya Mihály, akik játékos formában világítottak rá a fiatalok felelősségére az élet döntő pillanataiban. Sajnos ezen az estén kevesebben voltunk a vártnál, de aki eljött, nagyon jól érezte magát.

Sokan járnak hozzánk közösségi szolgálatra, korrepetálásokra; Isten mindig küld lelkes segítőt: pedagógusokat, munkatársakat, diákokat; minden munkánkban az Ő áldása kíséri bennünket.

Bánkiné dr. Borbély Mária klubvezető

Miért...

A titokzatos végtelen, amelyben élünk, számtalan kérdést hordoz magában. Életünk tele van „miértekkal”. Van, amelyre próbálunk választ keresni, saját szemszögünkből - pillanatnyi érzelmeink, vagy egyéb körülmények hatására. Van, amelyre emberi gyöngeségeink (hiúság, értetlenség...) gátat szabnak, hogy megnyíljon a szemünk mélyebb igazságokra. Ilyenkor szükségeltetik, a mi Urunk Istenünk szabászollója, netán kalapácsa, vésője is. Vannak dolgok, melyeket lehetetlen szavakkal formába önteni. Emberi dimenzióink korlátai akadályoznak néhány mondatos összefoglalásra. Porszemnyi emberi létünkben csupán néhány kiemelt részletre próbálkozunk kísérletet tenni.

Mi is az élet értelme, vagy értelmetlensége? Madách Imre azt írja az Ember Tragédiájában „mondottam ember küzdj és bízva bízzál” ...

Néhány lehetőség - csak kiragadva a sok közül - gondolatok, emberi kapcsolatok, tudás, tévedések, jó és rossz cselekedetek, tükör, melybe bele merünk nézni, önismert, emberi szó -ami elkerülhető, de a hatása nem - a múlt emlékei, bölcsesség, hiábavalóság, becsület, világosság, bánat, öröm, munka, érintés, rátekintés a másik emberre, kívánság, hatalom... ezek jórészt láthatatlanok, megfoghatatlanok, mégis élnek, működnek az életünkben.

Alapvető hitéleti kérdésünk: Miért születünk e világra?

Hittanórán így tanultuk: „Azért születünk a világra, hogy Istent megismerjük, szeressük, neki szolgáljunk, ezáltal üdvözlünk és a Menyországba jussunk”. A leckét következő hittanórán felmondtuk, éreztük, hogy ez valami jó - bár megmagyarázni még nem tudtuk - de megtörtént a magvetés. Mk 4, 26-34.

Megkaptuk a feladatot a Teremtőtől: ismerjük meg Őt. Igen, de hogyan: Életünk folyamán jó lenne olyan fává lennünk, amelynek ágairól, gyümölcsseiről gyermekeink, unokáink, szereteteink lakmározhatnak, húsében, árnyékában megpihenhetnek. De jó is lenne, ha alázatos tettekkel

földi és örök boldogságunk érdekében cselekednénk. A magunk erejéből sohasem tudjuk elérni eme vágyunkat emberi gyarlóságaink, gyengeségeink miatt.

Ezért küldte el Isten egyszülött Fiát, Megváltónkat, hogy segítsen nekünk a számtalan történés folyamatában, az egymásba kapcsolódó percekéből, órákból, napokból lett évek során, amelyek alkotják életünk koszorúját. Ebben virágok, illatok, tövises, hervadások szimbolizálják mindazt, amely nyomja a vállunkat naponta. Az Úr Jézus mondja: „aki követni akar, tagadja meg magát, vegye vállára keresztjét minden nap és úgy kövessen” Lk 9,23

Ez nemcsak ránk szakadt valóság, hanem ebből teremtheti az emberi szív az élet értékforrását.

Miért, mit tegyünk?

Egy belső hang súgja: állj a gyengék, sebzettek, rászorultak mellé.

Néhány példa:

- a betegeket jobban lehet szeretni - vagy sajnálni? - mint az egészségeseket
- a nélkülözőt jobban, mint a dúskáló gazdagot
- a tapasztalatlan gyermeket, mint a rafinált felnőttet
- a könyörgő koldust - még ha méltatlan is rá

A Jóistentől szabad akaratot kaptunk, melynek segítségével egyéni, személyes munkát kér tőlünk a mi kis parányi, világító mécseseinkkel, „sóval” ízesítve.

Teremtő lélek van bennünk, az Alkotó Szeretet, amely titkos egysége az egy életen át való munkálkodásnak, keresésnek, alakulásnak, formálódásnak...

Ezek eredménye a FELISMERÉS, melyet az evangélium így fogalmaz az 1 Kor 13, 12-ben: „Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre.”

A hittanórákon elvetett mag évek, évtizedek múlva csírázik ki, ha nem is tudja magáról. Valami titokzatos munka ez, az Isten-lét teremtő kémiája. A mag a lélek, valami fölséges érlelő feszültség van benne... ha jó földbe hull, kifejlődik, harminc, hatvan, sőt százszoros termést hoz. Áldd meg Urunk a befogadó talajt.

Földi létünkre jellemző az egyre több és sokrétűbb híradat, melyben nehéz a lényegyet észre venni. Miért? Többnyire időhiány, zaklatott sietség az ok. Pedig a miértek életnek bennünket, azokat, akik bátran nyitnak, kérdeznek és a kapott válaszokból, remélhetően hasznos, építő munkálkodás ered és a lelki érdeklődés, ráतालálás az Isteni Ígérethez az 1 Kor 2, 9-10-ben amely azt üzeni „Szem nem látta, fül nem hallotta és emberünk szíve föl se fogta, amit Isten azoknak készített, akik őt szeretik”.

Valljuk meg őszintén hányszor hangzott el életünk során könyörgés, kétségbe esett kérdés és kérdés: „hogyan kérem Istenem, hogy teljesüljön?” És bevillan a válasz a Predik 3-ban: „Mindennek rendelt ideje van” És ha csak évek, évtizedek múlva valósul meg kérdésünk, hálásan mondhatunk köszönetet. Miért? Mert értelmi, érzelmi szinten csak később érkezett meg az a FEJLŐDÉS, amitől kialakult az emberből az EMBER, akinek nyiladozott az értelmi, finomodott az érzelmi igénye. És újabb, utolsó kérdés: mindez mivé lesz? Nem veszhet el:

„Emlékezz ember: porból lettél, és porrá leszel” hallottuk hamvazószerdán, DE CSAK A TEST.

A hitnek hatékony, természet feletti ereje van, ezért hitel, bátran bízunk kell az Örök Életben, az Üdvösségben, már itt, ebben a rövid földi életünkben benne van, ha kegyelemből megtaláljuk Úr Jézusunkat és Őt követjük a szívünkben. Érthetjük úgy is, hogy a jobb latortól a bal latorig (csak az időintervallum más) egyenként is ott vagyunk a Mennyben. Ahogyan Jézus ígérte a bűnbánó latornak:

„Bizony mondom néked, még ma velem leszel a Paradicsomban”

Dr. Bertók Éva

HÚSVÉTI EVANGÉLIUM

Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán a magdalai Mária és a másik Mária elment, hogy megnézzék a sírt. Hirtelen nagy földrengés támadt. Az Úr angyala ugyanis leszállt az égből, odament, elhengerítette a követ és ráült. Tekintete olyan volt, mint a villám, öltözte meg, mint a hó. Az örök remegtek tőle való félelmükben, s csaknem halálra váltak. Az angyal azonban felszólította az asszonyokat: „Ne féljete! Tudom, hogy ti Jézust keresitek, akit keresztre feszítettek. Nincs itt. Feltámadt, ahogy előre megmondta. Gyertek, nézzétek meg a helyet, ahol nyugodott!

Aztán siessetek, vigyétek hírül tanítványainak: Feltámadt a halálból, előttetek megy Galileába. Ott viszontlátjátok. Íme tudtokra adtam.” Gyorsan otthagyták a sírt, és félelmükben meg nagy örömmükben is siettek, hogy megvigyék a hírt a tanítványoknak. Egyszerre csak Jézus jött velük szemben, s így köszöntötte őket: „Üdv nektek!” Odafutottak, leborultak előtte, és átkarolták a lábát. Jézus így szólt: „Ne féljete! Menjete, vigyétek hírül testvéreimnek, hogy térjenek vissza Galileába, ott majd viszontlátanak.”

Mt 28,1-10

Hittanos versenyek

Szent Gellért alkotó és rajzpályázatra hatvan diák küldte be a munkáját.

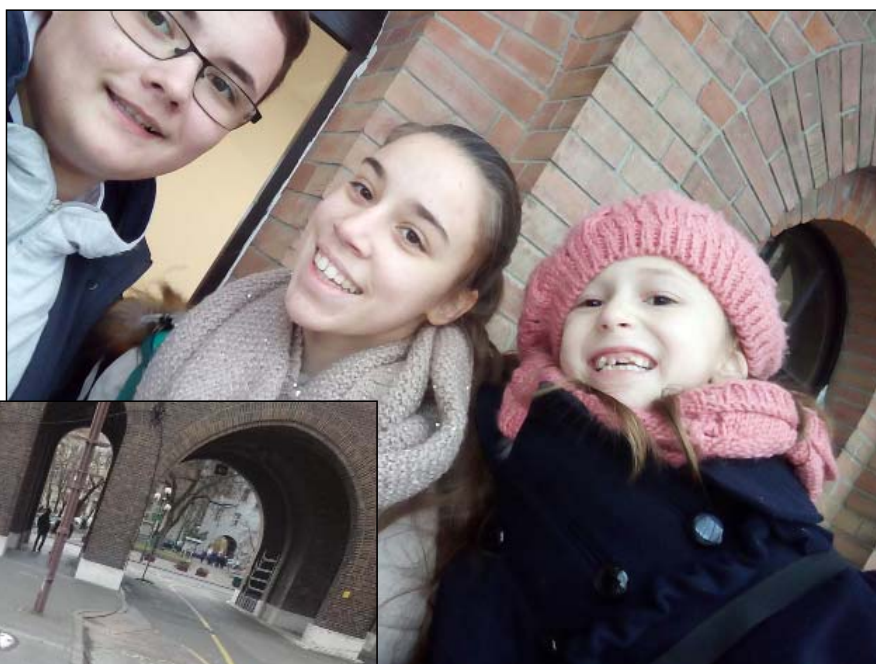
A Püspökség a kiemelkedő munkákat oklevéllel és egy élmény-nappal díjazta.

Minden résztvevő diáknak ígés könyvjelző járt.

Esszé kategóriában alkottak: Palacsik János és Horváth Bíborka 7/6-os tanulók.

Rajzos pályamunkát nyújtott be Kishonti Hanna 2.b osztályos tanuló.

A pályázók a Székács Evangélikus Közoktatási Intézmény római katolikus felekezetű tanulói.

(Képek a rajzpályázat nyerteseiről) Fotó: Petrusné Katona Beáta

Az Egyházmegye által meghirdetett „A teremtett világ védelméért” versenyen, amelyet a Karolina iskola indított. Öt csapat indult.

Az 5. a-ból Klembuc Eszter, Sóki Zalán,- Paksi Alex. Póttagok: Szatmári László és Szabó Máté.

5. b-ből Fazekas Anna, Petrus János és Farkas Izabella.

6. b-ből Szilágyi Bálint, Kalló Sára, Hege-

dús Maja. Póttag: Kovács Daniella.

A 7/6-ból Palaccsik János, Farkas Dávid, Horváth Báborka. Póttag: Szivák Boglárka.

A 8/6-ból: Békési Ádám, Szabó Bianka, Szabó Dorina indult.

A Székács József Evangélikus Iskola által meghirdetett hittanversenyre (március 3-án) vegyes csapatban indultak a versenyzőink.

A 2. b-ből két katolikus diák Kishonti Hanna és Fazekas András fog versenyezni két evangélikus kisdíákkal csapatot alkotva.

A 3. b-ből Boros Ramónával kiegészülve fognak vegyes csapatot alkotni.

A felkészítést Petrusné Katona Beáta végezte.

A Z I R G A L M A S J É Z U S

1. Az Irgalmas Jézus, vagy más néven az Isteni Irgalmasság képének tisztelete:

Az első ábrázolások Fausztina nővér látomása alapján készültek. „Este, amikor a cellában voltam, megpillantottam az Úr Jézust fehér ruhában. Egyik kezét áldásra emelte, a másikkal megérintette mellén a ruháját. Melléből a ruha nyílásán két hatalmas sugár tört elő, egy piros és egy halvány. ... Kis idő múlva azt mondta Jézus: >>Fess egy képet annak alapján, amit látsz, ezzel az aláírással: Jézusom, bízom Benned.<<” (Napló 47) „Azt kívánom, hogy a képet... húsvét után az első vasárnapon ünnepélyesen áldják meg. Ez a vasárnap legyen az Irgalmasság ünnepe!” (Napló 49)

A kép mondanivalója szorosan kapcsolódik ennek a vasárnapnak liturgiájához. Az Egyház ezen a napon János Evangéliumát olvassa fel, amikor a feltámadt Jézus megjelent az utolsó vacsora termében, s megalapította a bűnbánat szentségét (Jn 20,19-29). Mint feltámadt Üdvözítőt ábrázolja Őt a kép, aki szenvedése és kereszthalála árán megváltott minket. A vér és víz sugarai, melyek a lándzsa által megnyitott szívéből törnek elő, és a keresztre feszítés sebei a Nagypéntek eseményeire emlékeztetnek (Jn 19,17-18; 33,37). Éppen ezért Krisztusnak ezen a képen jellemző a két sugár, melynek jelentéséről kérdezve így válaszol az Úr: „A halvány sugár a vizet jelenti, ami a lelket tisztítja meg, a piros a vért, amely a lélek élete. ... Boldog, aki ezek árnyékában él.” (Napló 299) A lelket a keresztség és bűnbánat szentsége tisztítja meg, és legbősegebben az Oltárszentség táplálja. A két sugár tehát a szentségeket és a Szentlélek összes kegyelmét jelenti -- amelynek bibliai jelképe a víz --, valamint az új szövetséget Isten és ember között, amelyet Jézus az Ő vére által kötött.

A kép nemcsak az Isteni Irgalmasságot ábrázolja, de emlékeztetünkbe idézi az Isten iránti bizalom és a felebarátaink iránt tettben megnyilvánuló szeretet kötelességét. A kép aláírása Jézus akaratából: „Jézusom, bízom Benned.” „A kép emlékeztessen irgalmam követelményeire, mert a legerősebb hit sem segít semmit cselekedetek nélkül.” (Napló 742)

A kép így értelmezett kultuszához, - mely alapvetően a keresztség bizalmon és irgalmasságon nyugszik -, az Úr különböző ígéretek fűzött: örök üdvösséget, a keresztség tökéletesség útján nagy előrehaladást, a boldog halál kegyelmét és minden más kegyelmet,

Április 22-én szombat 8 órától Isteni Irgalmasság VIII. Országos konferenciája lesz Szegeden a Dómban.

melyet az emberek bizalommal kérnek. „A kép által sok kegyelmet fogok kiosztani a lelkeknek, ezért hozzáférhetővé kell tenni minden lélek számára.” (Napló 570)

2. Az Irgalmasság ünnepe, az Irgalmasság Vasárnapja:

Isten Irgalmasságának tiszteletében ez áll első helyen. Jézus első alkalommal 1931-ben, Płockban beszélt Fausztina nővérnek arról a kívánságáról, hogy ünnepet szenteljenek az Isten Irgalmasságának: „Azt kívánom, hogy legyen az Irgalmasság ünnep. Azt kívánom, hogy a képet, melyet ecsettel fogsz megfesteni, húsvét után az első vasárnapon ünnepélyesen áldják meg! Ez a vasárnap legyen az Irgalmasság ünnepe!” (Napló 49)

Az Irgalmasság ünnepének Húsvét utáni első vasárnapra történő helyezése mély teológiai értelemmel bír, amely a megváltás húsvéti titka és az Isteni Irgalmasság titka között fennálló szoros összefüggésre utal. Ezt az összefüggést hangsúlyozza az ünnepet előkészítő Isteni Irgalmassághoz végzett kilenced, amit Nagypénteken kell elkezdni.

Az ünnep nemcsak egy nap, melyen Istent különösképpen tiszteljük irgalmasságának titkában, hanem állandó kegyelem forrása minden ember számára: „Azt kívánom - mondta Jézus - hogy az Irgalmasság ünnepe menedék és menekvés legyen minden lélek, de főleg a szegény bűnösök részére.” (Napló 699) „Keserves szenvedéseim ellenére elvesznek [egy] lelkek. Utolsó mentőövet adok nekik, ez Irgalmasságom ünnepe. Ha nem dicsőítik irgalmamat, örökre elvesznek.” (Napló 965)

Ennek az ünnepnek nagyságát a hozzáfűzött ígéretek nagyságával lehet lemérni, melyeket Jézus ígért: „Aki ezen a napon az Élet Forrásához járul, bűnei és az értük járó büntetés teljes elengedését nyeri el.” (Napló 300) „Ezen a napon megnyílik irgalmam mélysége: a kegyelmek tengerét árasztom minden lélekre, aki irgalmam forrásához közelít. Egy lélek se féljen közeledni hozzám, még ha bűnei skarlátpirosak lennének is.” (Napló 699)

Eme nagy kegyelmek elnyeréséhez teljesíteni kell az Isten irgalmi iránti tisztelet feltételeit, melyek: a bizalom Isten jóságában, a felebaráti szeretet gyakorlása, a megszentelő kegyelem állapotában (szentgyónás után) méltó szentáldozás. Jézus mondta: „Egyetlen lélek sem nyerhet megigazulást, amíg nem fordul bizalommal irgalmasságomhoz. Ezért kell a Húsvét utáni első vasárnapot Irgalmasságomnak szentelni. A papok ezen a napon hirdessék a lelkeknek nagy és végtelen irgalmamat.” (Napló 570)

Elhunyt Kovács Andor nyugalmazott, volt orosházi plébános

A Szeged-Csanádi Egyházmegye, a rokonság és az orosházi katolikus hívek a feltámadás reményében tudatják, hogy Kovács Andor pápai prelátus, címzetes prépost, nyugalmazott plébános életének 83. és papságának 56. évében, ez év január 15-én, szentségekkel megerősítve, visszaadta lelkét Teremtőjének.

Kovács Andor 1933. január 19-én született Debrecenben. Teológiai

tanulmányait 1956-61 között, Szegeden végezte, ahol 1961. június 18-án szentelték pappá.

1961-64-ig Kondoroson, majd 1964 és 1973 között Gyulán szolgált segédlelkészként. Ezt követően, 1988-ig Derecskén, 1988-91-ig Debrecenben, 1991 és 1999 között Békéssámsomban, 1999-2004-ig Orosházán és Szenttornyan, majd 2013-ig, nyugállományba vonulásáig Mezőhegyesen volt plébános.

1988-ban címzetes prépostnak, 2000-ben pápai prelátusnak nevezték ki.

Esperes volt 1988-91, valamint 1999-2004-ig.

Az elhunyt lelkipásztor felravatalozása az orosházi Jézus Szíve-templomban volt, ahol január 23-án Dr. Kiss-Rigó László püspök mutatta be a gyászmisét Gyulay Endre nyugalmazott püspökkel és a papsággal.

A szentmisét követően az orosházi Alvégi temetőben került örök nyugalomra.

(Forrás: Szeged-Csanádi Egyházmegye)

Szent-Gály Kata:

KERESZTÚTON

„Azt mondja az Úr:

Kevés az, hogy a szolgálóm légy,
s fölemeld Jákob törzseit,
és visszatérítsd Izrael maradékát.
Nézd, a nemzetek világhosságává tettelek,
hogy üdvösségem eljusson a föld határáig.”
(Iz 49,6)

Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szerettem...?
Reszketni, remegni az Olajfa-kertben...?
Elhagyatva lenni, egyedül a bűnnel...?
Szemben a Halállal, szemben a közönnyel...?

Adnád-e kezedet szorító kötélnek...?
Arcodat a gúnynak, lenéző köpésnek...?
Tudsz-e mellém állni fojtogató csendben...?
Az ostorozásnál eltakarnál engem...?

Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szeretlek...?
Tudsz-e túrni értem, hordani keresztet...?
Roskadva, remegve, föl, egész a célig...?
Akkor is, ha szíved ezer sebből vérzik...?

Tudod-e karodat szélesre kitárni...?
Az egész világért áldozattá válni...?
És tudsz-e pihenni úgy a kereszten,
hogy örvendezz rajta: mindig ezt kerestem...?

Tudsz-e mellém hágni...? A helyembe lépni...?
Magadat feledve életemet élni...?
Égészen eltűnni, elmerülni bennem...?
Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szerettem...?

**OROSHÁZI
KATOLIKUS
TUDÓSÍTÓ**

Kiadja: Jézus Szíve Plébánia
5900 Orosháza, Deák Ferenc u. 18.
www.oroashaziplebania.hu

Felelős kiadó:
Iványi László tb. kanonok,
esperes, plébános

Szerkesztő:
Mészáros Géza

Tördelés:
Iványi László

Nyomtatás:
MMD TEAM

